

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(๗. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๗๑๙/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๐. ๗๙๗/๒๕๕๙

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๙๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง { นายธีรวัฒน์ มิงเชือ ผู้ฟ้องคดี
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ที่ ๑
ประธาน อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒
จังหวัดลำปาง ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำล้มเหลวของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๐๐๔/๒๕๕๙
หมายเลขแดงที่ ๑๔๘/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการ ๖ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ลงโทษตัดเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน โดยกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการผิดวินัย กรณีที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการสอบสวนวินัย นายสมาน นิมนาน และนายชจร แก้วมา ซึ่งได้รับ

/มอบหมาย...

มอบหมายจากคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นผู้จัดทำรายงานการสอบสวนตามดังของคณะกรรมการสอบสวน ได้จัดทำรายงานการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบและลงชื่อในรายงานการสอบสวนแล้วเสนอรายงานการสอบสวนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง โดยมิได้นำบันทึกความเห็นແย้งของผู้ฟ้องคดีเสนอไปด้วย เมื่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางได้บันทึกความเห็นต่อห้ายความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและลงชื่อแล้ว ก่อนที่จะเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้ฟ้องคดีได้นำบันทึกความเห็นແย้งของตนแนบไว้ท้ายบันทึกความเห็นของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๖๗๔/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒ ได้แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าจะสอบข้อมูลเบื้องต้นก่อนว่ามีมูลหรือไม่ หากมีมูลจะดำเนินการสอบสวนอีกรอบหนึ่ง แต่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกลับดำเนินการจนถึงขั้นพิจารณาความผิดวินัย โดยไม่ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงและไม่ให้โอกาสโดยไม่แจ้งและแสดงพยานหลักฐาน ผู้ฟ้องคดีได้ให้เหตุผลประกอบถ้อยคำโดยจัดส่งเอกสารหลักฐานให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจำนวน ๕๕ แผ่น แต่ปรากฏตามจำนวนการสอบสวนเพียง ๑๙ แผ่นเท่านั้น และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้แจ้งเหตุผลในการไม่รับฟังพยานเอกสารดังกล่าวไว้ในรายงานการสอบสวน นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนำเสนอ แล้วนิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดลักษณะนี้บ่อยครั้งให้ตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน นั้น เป็นการนิจฉัยโดยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนและการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ทำหน้าที่กรรมการสอบสวนวินัยนั้นคณะกรรมการสอบสวนวินัยต้องรับผิดชอบรายงานผลการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง เมื่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางมิได้เป็นผู้บังคับบัญชาของคณะกรรมการสอบสวนวินัย การที่ผู้ฟ้องคดีเสนอบันทึกความเห็นແย้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่เสนอให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางพิจารณาพร้อมกับสำนวนการสอบสวนนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนมีสิทธิทำความเห็นແย้งได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการสอบสวนวินัย จึงสามารถเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้โดยตรง อีกทั้งหากมีการเสนอความเห็นแยกต่างหากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางอาจถูกขอร้องให้แก้ไขความเห็นหรือขอให้ถอนความเห็นแยกออกจากสำเนา นอกจากนี้ เนื่องจาก ผู้ฟ้องคดีเคยร้องเรียนพฤติกรรมของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางหลายเรื่อง จึงถูกกลั่นแกล้งให้ได้รับโทษดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีในการเสนอบันทึกความเห็นแยกต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมิเสนอให้ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางพิจารณาพร้อมกับสำเนาของการสอบสวน แต่รอให้ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางมีบันทึกความเห็นต่อท้ายรายงานการสอบสวนแล้ว จึงนำบันทึกความเห็นแยกและความเห็นเพิ่มเติมของตนมาแนบเพื่อเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยตรงนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่ยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาและฐานปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๙๙ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่พฤติกรรมดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการกระทำการผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นการลงโทษที่หนักเกินกว่ากรณีความผิด จึงให้ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ หลังจากนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้มีคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๕๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ สั่งลดโทษผู้ฟ้องคดีจากตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นให้ภาคทัณฑ์ตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเมื่อการกระทำการของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นความผิดฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาและฐานปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๙ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องแล้ว ย่อมไม่เป็นความผิดฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการเสนอรายงานผ่านผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๑ เป็นการเสนองานโดยทั่วไป ส่วนการรายงานการสอบสวนเป็นหน้าที่ที่เกิดจากความผูกพันระหว่าง

ผู้สั่ง...

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกับคณะกรรมการสอบสวนที่จะต้องรับผิดชอบต่อ กันไม่จำต้องเสนอผ่านผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เพราะหากผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องสอดเข้ายุ่งเกี่ยวด้วยถ้ามีความผิดเกิดขึ้นผู้ไม่มีหน้าที่ไม่ต้องรับผิด เว้นแต่ผู้สั่งแต่งตั้งจะสั่งการไว้เป็นอย่างอื่น หากผู้บังคับบัญชาไม่สั่งไว้เป็นอย่างอื่น จะนำเอกสารปฏิบัติโดยทั่วไปมาใช้บังคับไม่น่าจะถูกต้อง อีกทั้ง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการเสนอรายงานการสอบสวนของแต่ละหน่วยงานไม่มีหลักเกณฑ์ปฏิบัติที่ชัดเจน โดยมีความแตกต่างกันในทางปฏิบัติ ดังนั้น การนำเอาหลักเกณฑ์ที่ไม่ชัดเจนมาปรับความผิดและลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นธรรม และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในช่วงก่อนที่ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขจะมีมติให้ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๘ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๔๐ บาท และมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดี มีเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของระดับ ๗ ในเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขให้สิทธิประเมินผลงานเลื่อนตำแหน่งเป็นนิติกร ๗ ได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีสิทธิประเมินผลงานเพื่อเลื่อนระดับได้อย่างช้าในเดือนเมษายน ๒๕๔๙ และจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ขั้น ๑๔,๔๖๐ บาท จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดรายได้ในส่วนของเงินเดือนส่วนต่างระดับ ๗ กับอัตราเงินเดือนระดับ ๖ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป จนเกษียณอายุราชการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นเงิน ๑๙๐,๐๔๐ บาท พร้อมเงินสมทบ กบข. อัตราร้อยละ ๓ ของเงินเดือน เป็นเงิน ๕,๗๐๑ บาท หากรับบำนาญจะขาดรายได้เดือนละ ๗๖๔ บาท หรือปีละ ๙,๑๖๘ บาท คำนวณถึงอายุ ๗๕ ปี เป็นเงิน ๑๓๗,๕๒๐ บาท บำนาญตกลง ๒๒,๙๒๐ บาท รวมเป็นเงิน ทั้งสิ้น ๓๐๔,๖๘๑ บาท นอกจากนี้ ยังมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการสอบคัดเลือก เพื่อโอนไปปฏิบัติราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่ศาลปกครอง (ด้านงานศาลปกครอง) ระดับ ๖ สำนักงานศาลปกครอง ซึ่งมีอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน และความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการมากกว่าที่ผู้ฟ้องคดีได้รับอยู่ในปัจจุบัน และมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกรังเกียจ ดูหมิ่น เกลียดชัง และถูกนำไปใช้อ้างเป็นเหตุสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลเชียงคำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ในเชิงลงโทษ เพราะอยู่ห่างไกลบ้านผู้ฟ้องคดีมาก และได้รับความเสียหายต่อประวัติส่วนตัว ประวัติการรับราชการ เสียชื่อเสียง เสียเวลา และเสียค่าใช้จ่ายในการแก้ข้อกล่าวหาจากคำสั่งที่มิชอบ คิดเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่สั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ให้เพิกถอนคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๕๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ในส่วนที่ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ประเมินเลื่อนตำแหน่งเป็นนิติกร ๗ รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๓๐๔,๖๘๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการคัดเลือกให้โอนไปปฏิบัติงานในสำนักงานศาลปกครอง และค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีถูกรังเกียจ ดูหมิ่น เกลียดชัง ถูกบ้ายไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลเชียงคำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะ夷า และค่าใช้จ่ายในการแก้ข้อกล่าวหาจากคำสั่งที่มิชอบเป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ จนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๒๑๒/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๗ และคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๓๙๘๐/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๓๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นายสมาน นิมนาน เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๗ และนายชจร แก้วมา สาธารณสุขอำเภอเมืองลำปาง โดยแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวด้วย คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรายงานผลการสอบสวนทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่านนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง ได้ทำความเห็นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ผู้ฟ้องคดีได้นำบันทึกความเห็นเย้งและความเห็นเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีแบบรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันเป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๖๗๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งดำเนินการสอบสวนแล้วรายงานข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ภายใน ๓๐ วัน...

ภายใน ๓๐ วัน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนพยานบุคคล และพยานหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วได้เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า กรณีมี มูลความผิดวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งต่อ ผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ควรลงโทษภาคทัณฑ์หรือสุดแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาจะเห็นสมควร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา แล้วเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่กระทำผิดลักษณะนี้บ่อยครั้งควรตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน จึงได้มีคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ลงโทษ ตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิด ข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของ ทางราชการ ตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณา อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่เสนอขึ้นที่กความเห็นแย้งต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมิได้เสนอให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางพิจารณาพร้อมกับ สำนวนการสอบสวน เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถือได้ว่าเป็นการกระทำการผิดวินัย ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ยังไม่พอที่จะรับฟังว่าเป็น การกระทำการผิดวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา และฐานปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อ ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเห็นว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นโทษที่หนักเกินกว่ากรณีกระทำการผิด เห็นสมควรลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ สั่งลดโทษผู้ฟ้องคดีจากตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นภาคทัณฑ์ ตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในระหว่างการสอบสวนก่อนออกคำสั่ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ไม่ได้สรุปพยาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงมูลความผิดทางวินัย

/และไม่ให้โอกาส...

และไม่ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา นั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไปทำการสอบสวนข้อเท็จจริง ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง โดยได้อ้างถึงคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๖๗/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒ ที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า มีกรณีกล่าวหา ผู้ฟ้องคดีว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ อีกทั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีแก้ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่แล้ว โดยได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริงได้แจ้งต่อผู้ฟ้องคดีแล้วว่า หากมีมูลกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็จะต้องมีการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอีกรอบตามกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ส่งเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๕๕ แผ่น แต่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวน เพียง ๑๘ แผ่นนั้น ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ผู้ฟ้องคดีได้ไปขอคัดสำเนาการสอบสวน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาให้เฉพาะสำนวนการสอบสวนจำนวน ๑๘ แผ่น ผู้ฟ้องคดีอาจเข้าใจผิดคิดว่าสำนวนการสอบสวนมี ๑๘ แผ่นเท่านั้น สำหรับเอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ให้ผู้ฟ้องคดีนั้น เนื่องจากเห็นว่าเอกสารดังกล่าวได้รับจากผู้ฟ้องคดีซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ฟ้องคดีอยู่แล้ว ต่อมากล่าวว่าได้ยื่นเรื่องต่อประธานคณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการขอเอกสารหลักฐานดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการได้มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มอบเอกสารหลักฐานจำนวน ๕๕ แผ่น ให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดลักษณะนี้บ่อยครั้งเป็นการวินิจฉัยโดยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนนั้น การวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรายงานเกี่ยวกับการกระทำการผิดของผู้ฟ้องคดีอยู่เสมอ และเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นนิติกรหากกระทำการผิดควรได้รับโทษมากกว่าบุคคลโดยทั่วไป อีกทั้งได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการผิดวินัยฐานกระทำการชั่มผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้ใช้ดุลพินิจโดยหมายเหมาะสมกับความผิดแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณากรณี
ของผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการสอบสวนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสอบสวน
ให้จัดทำรายงานการสอบสวนตามดิ่งของคณะกรรมการสอบสวน ได้จัดทำรายงานการ
สอบสวนเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อ และเสนอรายงานการสอบสวนนั้นต่อ
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง โดยมิได้นำบันทึกความเห็นແยังของตนเสนอแบบไปด้วย
เมื่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางได้ทำบันทึกต่อท้ายความเห็นของคณะกรรมการ
สอบสวนและลงลายมือชื่อแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้นำบันทึกความเห็นແยังของตนแบบเพื่อเสนอต่อ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี
ในการเสนอบันทึกความเห็นແยังต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมิได้เสนอให้นายแพทย์สาธารณสุข
จังหวัดลำปางพิจารณาพร้อมกับสำนวนการสอบสวน เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นการ
กระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ
ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ยังไม่พอ
ที่จะรับฟังว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา และฐานปกปิด^๔
ข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว จึงมีความเห็นว่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕^๕
เป็นเวลา ๓ เดือนนั้น เป็นโทษที่หนักเกินกว่ากรณีกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาแล้ว ย่อมไม่เป็นการ
กระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการด้วยนั้น
กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งว่า เมื่อการกระทำการข้ามผู้ฟ้องคดีไม่เป็นความผิดทางวินัยฐานกระทำการ
ข้ามผู้บังคับบัญชา และฐานปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาแล้ว ย่อมไม่เป็นการ
กระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการด้วยนั้น
กรณีนี้ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งจาก
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่
ในฐานะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายพิเศษเป็นครั้งคราว
จากผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้แต่งตั้งโดยตรง ดังนั้น ในการรายงานการสอบสวนคณะกรรมการ
สอบสวนอาจเสนอรายงานการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนโดยตรงได้ การกระทำการของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการกระทำผิดวินัยฐาน
กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา หรือปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา แต่อย่างไรก็ตาม

/แนวทาง...

แนวทางปฏิบัติของราชการเมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวนผ่านนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางก่อนนำเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ก็ควรเสนอเอกสารที่จะนำเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาทั้งหมดไปพร้อมกัน การเก็บเอกสารบางส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเห็นແยังของตนเอง ซึ่งเป็นข้อสำคัญในการพิจารณาไว้จัน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางผ่านเรื่องให้แล้วจึงนำความเห็นແยังของตนรวมเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา จึงเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม ประกอบกับผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกรเคยปฏิบัติหน้าที่นี้หลายครั้ง ย่อมทราบแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการสอบสวนเป็นอย่างดี ดังนั้น พฤติกรรมดังกล่าวจึงย่อมถือได้ว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาเรื่องนี้ตามอำนาจหน้าที่อย่างรอบคอบและเป็นธรรม และการลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีเหมาะสมกับพฤติกรรมแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๘ รวมเป็นเงิน ๒๓,๐๕๐ บาท·นั้น เป็นจากการที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้อ ๖ (๒) กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีนั้น ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ว่าในรอบปีที่แล้วมานานถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีในรอบปีที่แล้ว (ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๘) จนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษตัดเงินเดือน จึงไม่มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข เห็นว่าอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีพังขึ้น และมีคำสั่งลดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นภาคทัณฑ์มีผลตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ทำให้มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไปนั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ปรับฐานเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีให้เป็นปัจจุบันแล้ว ผู้ฟ้องคดี จึงไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายในกรณีนี้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมไม่ต้อง

/รับผิดชอบ...

รับผิดชอบในการนี้แต่อย่างใด กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หากไม่มีคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ ระดับ ๖ ขั้น ๑๓,๖๖๐ บาท ซึ่งเป็นขั้นต่ำของระดับ ๗ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิประเมินผลงาน เพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นนิติกร ๗ ได้อย่างช้าในเดือนเมษายน ๒๕๔๔ และจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในระดับ ๗ ในเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ ขั้น ๑๔,๔๖๐ บาท ทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดรายได้ในส่วนของเงินเดือนและค่าตอบแทนเท่ากับส่วนต่างของเงินเดือนระดับ ๗ กับอัตราเงินเดือนระดับ ๖ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไปจนเกณฑ์อายุราชการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นเงิน ๑๔๐,๐๔๐ บาท พร้อมเงินสมทบ กบช. อัตราอยละ ๓ ของเงินเดือน เป็นเงิน ๔,๒๐๑ บาท หากรับบำนาญจะขาดรายได้เดือนละ ๗๖๔ บาท หรือปีละ ๙,๑๖๘ บาท คำนวณถึงอายุ ๗๕ ปี เป็นเงิน ๑๓๗,๕๒๐ บาท บำนาญตกลง ๒๒,๙๒๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๓๐๔,๖๘๑ บาท นั้น กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีคดี แต่อย่างใด การพิจารณาลงโทษได้นำพยานหลักฐานต่างๆ มาประกอบการพิจารณาแล้ว ซึ่งตามปกติผลของการลงโทษทางวินัยย่อมทำให้ผู้ถูกลงโทษเสียสิทธิต่างๆ ที่ทางราชการกำหนด เช่นเดียวกัน และการพิจารณาลงโทษก็ไม่ได้นำเรื่องการเสียสิทธิต่างๆ ล่วงหน้า มาพิจารณาประกอบ ดังนั้น จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้สั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยชอบ ด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในกรณีให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผลของคำสั่งดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการสอบคัดเลือก เพื่อโอนไปปฏิบัตรราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่ศาลปกครอง (ด้านงานศาลปกครอง) ระดับ ๖ สำนักงานศาลปกครอง ซึ่งมีอัตราเงินเดือนค่าตอบแทนและความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการมากกว่าเงินเดือนและหน้าที่ราชการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับอยู่ในปัจจุบันนั้น กรณีนี้เป็นการใช้ดุลพินิจของสำนักงานศาลปกครองซึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในกรณีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผลของคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกรังเกียจ ดูหมิ่น เกลียดชัง และถูกนำไปใช้อ้างเป็นเหตุสังย้ายผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัตรราชการที่โรงพยาบาลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดพะเยา ในเชิงลงโทษ เพราะอยู่ห่างไกลบ้านผู้ฟ้องคดีมาก เป็นโรงพยาบาลที่ ก.พ. ไม่อนุมัติตำแหน่งนิติกรในกรอบอัตรากำลัง ขอบเขตงานและ ปริมาณงานด้านกฎหมายมีน้อยและอยู่ในความรับผิดชอบของนิติกรสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพะเยา จึงถูกจำกัดในเรื่องความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ ได้รับความเดือดร้อน

ในการดำเนิน...

ในการตั้งรับ การเดินทาง และได้รับความเสียหายต่อประวัติส่วนตัว ประวัติการรับราชการ เสียชื่อเสียง เสียเวลา และเสียค่าใช้จ่ายแก้ข้อก烙าจากคำสั่งที่มีชอบดีเป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น กรณีคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการไปตามที่ได้รับมอบหมาย และได้พิจารณาจากพยานหลักฐานต่างๆ เป็นสำคัญโดยได้พิจารณาอย่างเป็นธรรม ไม่ได้กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ต้องได้รับโทษทางวินัย การพิจารณาอย่างผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการที่โรงพยาบาลเชียงคำ อุบลราชธานี ของผู้บังคับบัญชาส่วนกลางที่สามารถกระทำได้ตามความเหมาะสม จึงไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้ฟ้องคดีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และถูกสอบปากคำ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งว่า จะสอบสวนความเป็นมาว่าเป็นมาอย่างไร ส่วนการสอบสวนเพื่อผลทางวินัยเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง ซึ่งพิจารณาเบื้องต้นว่ากรณีมีมูล ก็ต้องสอบสวนวินัยกันอีก ต่อมา ในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติม โดยไม่ได้กล่าวถึงเรื่องการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และก่อนสอบปากคำอย่างเป็นทางการ ได้แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าคุณอกจำนำวน ไม่เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกลับนำความเห็นของผู้ฟ้องคดีไปเขียนเป็นประเด็น และอ้างเหตุผลโดยแบ่งประกอบไว้ในรายงานการสอบสวนซึ่งเป็นผลร้ายแก่ผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้นำเอาข้อเท็จจริงในการสอบสวนนายชรา มาประกอบ ซึ่งเรื่องนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องทำความเห็นแยกและหลีกเลี่ยง การก้าวถ่ายหรือถูกบังคับไม่ให้ถูกครอบงำให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องขัดต่อพยานหลักฐาน และจะต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ไม่ได้กระทำหรือไม่เห็นด้วย โดยคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริงได้พิจารณาเพียงว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเข้าองค์ประกอบความผิดหรือไม่ โดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่เป็นสาเหตุประกอบ กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดี กระทำผิดวินัยป่วยครั้ง กล่าวคือ กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) และสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ซึ่งแจงต่อ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและส่งหลักฐานประกอบคำให้การ แต่คณะกรรมการ

/สอบสวน...

สอบสวนข้อเท็จจริง "ไม่นำเข้าสำนวน" นอกจากานี้ เคยมีคำวินิจฉัยของสำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยไว้ในทำนองว่าเป็นสิทธิที่กระทำได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับนำมาเป็นข้อกล่าวอ้างในการลงโทษผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีตามคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่านายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ขึ้นตรงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ งานสอบสวนวินัยต้องให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นกลั่นกรอง ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อความรอบคอบ เพราะอาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้หากไม่มีผู้บังคับบัญชาทำกับดูแลนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากรณีดังกล่าวจะต้องเป็นเรื่องการบริหารงานที่ชอบด้วยกฎหมาย และต้อง "ไม่มีหลักเกณฑ์หรือหลักกฎหมายในเรื่องนั้นกล่าวไว้โดยเฉพาะ" ซึ่งในการสอบสวนวินัย เป็นเรื่องที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการและมอบหมายให้คณะกรรมการดำเนินการ เป็นเรื่อง นอกเหนือจากการควบคุม กำกับดูแล โดยประธานกรรมการสอบสวนวินัยเป็นผู้รับผิดชอบ ดูแลการดำเนินการอยู่ หากยอมให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง กำกับ ควบคุม ถึงขนาดก้าวล่วงสั่งการได้ การมอบหมายให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการ ย่อมไม่เกิดประโยชน์ ผิดหลักการบริหาร ผิดหลักกฎหมาย และที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า ในการทำความเห็นเบื้องผู้ฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติตามข้อ ๓๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๙ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา นั้น ในกรณีผู้ฟ้องคดีได้ทำความเห็นเบื้องรวมไว้กับสำนวน ก่อนเสนอผู้สั่งแต่งตั้ง ซึ่งตามข้อ ๓๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ฯ เป็นเรื่องเฉพาะ ที่กำหนดให้ทำรายงานการสอบสวนเสนอความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้ง โดยไม่มีข้อความใด กำหนดว่าต้องเสนอผู้บังคับบัญชาชั้นต้นก่อน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ทำหน้าที่ สอบสวนผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ฯ เช่นกัน โดยไม่ได้ จัดทำรายงานการประชุม ไม่ได้จัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนทุกครั้ง อีกทั้งมิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่กำหนดให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากคำสั่งทางปกครองให้มีสิทธิได้รับคำแนะนำและได้รับแจ้งสิทธิ หน้าที่ต่างๆ จากเจ้าหน้าที่ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาโดยสมบูรณ์และโปร่งใส สิทธิที่จะได้ รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำคำสั่งที่กระทบหรืออาจกระทบสิทธิของตน และมีสิทธิ ได้ยังแสดงพยานหลักฐานก่อนออกคำสั่ง สำหรับกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาว่าการกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการสอบสวน

/ทางวินัย...

ทางวินัย เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นครั้งคราวจากผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยตรง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอาจรายงาน การสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งได้ ไม่เป็นการกระทำผิดวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา หรือฐานปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา แต่มีความเห็นว่าการเสนอเอกสาร ควรเสนอไปพร้อมกันทั้งหมดโดยผ่านการพิจารณาของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง การที่ผู้ฟ้องคดีไม่นำความเห็นแย้งให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางพิจารณา แต่นำไปรวมก่อนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม และอ้างว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย แล้วยื่นทราบแนวทางการปฏิบัติ หน้าที่ในฐานะกรรมการสอบสวนเป็นอย่างดี ถือได้ว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดีนั้น เมื่อการเสนอสำนวนรายงาน การสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งไม่ผิด ย่อมแสดงว่าเสนอโดยไม่ผ่านนายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดลำปางนั้นถูกต้องแล้ว ดังนั้น รายงานที่จะเสนอจึงต้องถูกต้องสมบูรณ์ก่อนที่จะเสนอ ต่อผู้สั่งแต่งตั้ง การที่ผู้ฟ้องคดีนำความเห็นแย้งรวมกับรายงานการสอบสวนเสนอต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องแล้ว กรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข วินิจฉัยว่าการเสนอรายงานต้องผ่านนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง เพราะเป็น แนวทางปฏิบัติ การวินิจฉัยเช่นนี้เท่ากับว่าแนวทางปฏิบัติใหญ่กว่าหลักการเสนอรายงาน การสอบสวนซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ มาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นหลักกฎหมายเฉพาะเรื่อง อยู่ภายใต้มาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งเป็นประเพณีปฏิบัติในแต่ละหน่วยงาน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการวินิจฉัยของ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวไม่ถูกต้อง และขัดแย้ง กันเอง กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่าเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น และมีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีเป็นภาคทัณฑ์มีผลตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ทำให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป ทางสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางได้เบิกเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี ตามปกติแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ส่วนเงินเดือนระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๔๗ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๔๕ อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่oleื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ปรับฐานเงินเดือนให้เป็นปัจจุบันแล้วนั้น กรณีนี้ผู้ฟ้องคดี ได้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๖

/โดยในระหว่าง...

โดยในระหว่างวันที่ ๒๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามเรื่องเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ตั้งกล่าวและเงินตกเบิก แต่ได้รับคำชี้แจงว่ายังไม่ได้ดำเนินการเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี เพราะต้องรออนุมัติจาก ก.พ. ก่อนจึงจะดำเนินการให้ได้ โดยไม่ได้แสดงหลักฐานการขออนุมัติ ก.พ. ต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ข้อความตามคำคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงขัดกับข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ ซึ่งหากนับแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับทราบคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่มีคำสั่งให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นภาคทัณฑ์ ถึงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำคัดค้านคำให้การเป็นเวลา ๑ ปี ๑๐ เดือนแล้ว จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ที่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยแจ้งว่าสอบสวนความเป็นมาว่าเป็นมาอย่างไร ส่วนการสอบสวนเพื่อผลทางวินัยเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง หลังจากนั้นได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มอีกครั้งหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปผลการสอบสวนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา โดยมิได้ให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งสรุปคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้น กรณีประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมิได้พูดเช่นนั้น เพราะทราบว่าผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกรยื่อมทราบระเบียบกฎหมายดี ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด แต่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีว่าหากการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ต้องดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงอีกครั้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณากรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงใช้วิธีการซักจุ่งหลอกล่อให้ผู้ฟ้องคดีแสดงความคิดเห็นแล้วนำความเห็นของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมาสรุปเป็นผลร้ายแก่ผู้ฟ้องคดีนั้น กรณีนี้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปผลการวินิจฉัยจากพยานบุคคลและพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบปากคำและจากเอกสารที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

/ส่วนที่...

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้ยังว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนต่อ สดง. สำนักงาน ป.บ.ป. และสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าไม่เป็นความผิด ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียหายและเป็นสิ่งที่กระทำได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับนำมาใช้เป็นข้อสงสัยในการลงโทษผู้ฟ้องคดีว่ากระทำผิดหลายครั้งนั้น กรณีนี้คณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริงมิได้มีความเห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด และเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมในการให้ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแก่บุคคลอื่น โดยไม่มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งการวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบแผนของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังกล่าว มิได้เป็นการหยั่นยกมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปร้องเรียนต่อ ส่วนราชการอื่นแต่อย่างใด กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ยังว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้ง เป็นกรรมการสอบสวนวินัยเป็นเรื่องที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการและมอบหมายให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยดำเนินการ เป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนือการควบคุม กำกับดูแล ของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง โดยมีประธานกรรมการสอบสวนวินัย เป็นผู้รับผิดชอบ หากยอมให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางกำกับ ควบคุม ถึงขนาด ก้าวถ่ายก็จะไม่เกิดประโยชน์และผิดหลักการบริหาร ผิดหลักกฎหมายนั้น เห็นว่า การที่ ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานในฐานะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้ฟ้องคดีในฐานะ กรรมการสอบสวนต้องรายงานผลการสอบสวนทางวินัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นนิติกรของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง เมื่อคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็จะต้องส่งสำเนา การสอบสวนให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง โดยงานกฎหมายของสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดลำปางมีหน้าที่บันทึกเสนอ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง เพื่อส่งสำเนา การสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา ต่อไป ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีทำบันทึกความเห็นโดยไม่ผ่านนายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดลำปาง จึงเป็นการกระทำข้ามผู้บังคับบัญชา และกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ยังว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีโดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ก.พ.

/ฉบับที่ ๑๙...

ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกรตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา นั้น กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี กรณีปฏิบัติไม่เป็นไปตามระเบียบและข้อตอนของทางราชการ มิใช้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น จึงไม่ต้องดำเนินการตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ฯ ดังกล่าว และในการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีนำพยานหลักฐานมาหักล้าง ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่แล้ว และผู้ฟ้องคดียังมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวได้ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณา กรณีของผู้ฟ้องคดีอย่างละเอียดรอบคอบแล้วมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีจะเสนอรายงาน การสอบสวนทางวินัยพร้อมความเห็นเบื้องต้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยตรงย่อombaทำได้ โดยขอบด้วยกฎหมาย แต่การแยกส่วนเสนอเฉพาะรายงานการสอบสวนทางวินัยผ่าน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง เมื่อผ่านการพิจารณาเสนอความเห็นโดยนายแพทย์ สาธารณสุขจังหวัดลำปาง จึงนำความเห็นเบื้องต้นมาร่วมกับรายงานการสอบสวน ทางวินัยแล้วเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่ากระทำไปเพราะเหตุใดๆ ก็ตาม ก็ยังคงเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม อันถือได้ว่าเป็นความผิดทางวินัย ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และสมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ ตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเมื่อ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งลงโทษ ผู้ฟ้องคดีโดยวินิจฉัยจากพยานบุคคล พยานหลักฐาน จากการสอบปากคำและเอกสาร ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ และมิได้ลงโทษผู้ฟ้องคดีเกินมาตรฐานโทษ มิได้กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี แต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำความเห็นเบื้องต้นเพิ่มเติมในฐานะกรรมการนั้นสามารถกระทำได้ แต่โดยที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ทำความเห็นเบื้องต้นไว้กับรายงานการสอบสวน จึงเป็นการปฏิบัติ ที่ไม่ถูกต้องตามข้อ ๓๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกรตามความ ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๘ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เกษยนลงในบันทึกของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีกระทำการพิດลักษณะนี้บอยครั้ง เป็นการใช้ดุลพินิจโดยสุจริต มิได้กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี และมิได้หยິบຍກมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีไปร้องเรียนยังหน่วยงานอื่นแต่อย่างใด จึงเป็นการสั่ง โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้ยังว่า ผลของคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนทำให้ สิทธิที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามปกติถูกกลิตรอนไปด้วยนั้น กรณีนี้ข้าราชการที่ถูกลงโทษ ทางวินัยจะต้องเสียสิทธิต่างๆ ที่ทางราชการกำหนดระเบียบไว้ เมื่อผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษ ตัดเงินเดือนจึงยอมไม่มีสิทธิตามที่ทางราชการกำหนดให้ สำหรับการพิจารณาคัดเลือก เข้ารับราชการของสำนักงานศาลปกครองเป็นดุลพินิจของสำนักงานศาลปกครอง แม้ผู้ฟ้องคดีจะมิได้ถูกลงโทษมาก่อน สำนักงานศาลปกครองก็อาจไม่รับก็ได้หากเห็นว่า ผู้สมควรรายอื่นเหมาะสมกว่า ส่วนเรื่องการย้ายผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นเรื่องของผู้บังคับบัญชา ที่จะพิจารณาไปตามความเหมาะสม

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า คำสั่ง จังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่ลงโทษตัดเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ที่สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ และการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า กระบวนการดำเนินการทางวินัย และการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ ประกอบมาตรา ๙๙ ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการไม่ว่าจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือ ไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่จะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้กระทำการพิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ในเบื้องต้น ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการพิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการพิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที ในการดำเนินการทางวินัย ถ้าเป็นกรณีที่กล่าวหาว่ากระทำการพิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการ ที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีที่กล่าวหาว่ากระทำการพิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและ

/สรุปพยาน...

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๖๗๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้รับรายงานจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางว่าในการดำเนินงานของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๒๑๒/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๗ และตามคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๓๘๘๐/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๓๗ ซึ่งคณะกรรมการได้เสนอรายงานการสอบสวนทางวินัยผ่านนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏว่าได้มีการนำบันทึกความเห็นเย้งและความเห็นเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นกรรมการสอบสวนจำนวน ๒ แผ่น เพิ่มเติมเข้าไว้ในสำนวนการสอบสวนภายหลังจากที่ได้ผ่านความเห็นของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางแล้ว อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าวโดยได้สอบถามปากคำพยานบุคคล รวมทั้งผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๒ และได้ชี้แจงถึงคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๖๗๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒ ว่ามีกรณีกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ และได้มีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติมอีกครั้งเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เสนอรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่ากรณีมีมูลความผิดวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นสมควรลงโทษภาคทันที หรือสุดแล้วแต่ผู้บังคับบัญชา จะเห็นสมควร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติกรรมที่กระทำผิดลักษณะนี้บ่อยครั้ง ต้องตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำสั่งที่ ๖๗๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒ เป็นคำสั่งตามนัยมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเรื่องของการสืบสวน

/หาข้อเท็จจริง...

หากข้อเท็จจริง อันเป็นกระบวนการก่อนที่จะดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวมิได้กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดวินัย แต่อย่างใด เพียงแต่ระบุว่ามีกรณีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมอันเป็นการปฏิบัติไม่เป็นไปตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการเท่านั้น ซึ่งหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่ากรณีมีมูล ที่จะต้องดำเนินการทางวินัย ก็จะต้องสั่งการให้ดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยกรณีที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดวินัยไม่ร้ายแรง อาจดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรได้ แต่จะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับใช้อำนาจสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยไม่สอบสวน ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจสั่งการหลังจากที่ได้รับรายงานการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นเท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สั่งการท้ายหนังสือรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้ง ต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้ทำการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๒ และวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ แล้ว แต่ก็ต้องถือว่าเป็นการดำเนินการในชั้น สืบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นเท่านั้น ดังนั้น คำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑ ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่สั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการออกคำสั่ง โดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น และเมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่พิจารณาลดโทษผู้ฟ้องคดีที่ ๑ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย อันทำให้คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๙๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ที่สั่งลดโทษผู้ฟ้องคดีจากตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นภาคทัณฑ์ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อศาลมีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว ผลในทางกฎหมายจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณา

/เลื่อนขั้น...

เลื่อนขั้นเงินเดือนตามปกติ ดังนั้น การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เบิกจ่ายเงินเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๕๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการให้มีการเบิกจ่ายเงินเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นให้ยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งที่ ๖๗๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒ และศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าเป็นคำสั่งตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการสืบสวนหาข้อเท็จจริง อันเป็นกระบวนการก่อที่จะดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เนื่องจากมิได้มีการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดวินัยนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอโต้แย้งประเด็นนี้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีถูกกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งสำนักงาน ก.พ. มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๘๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๙ ตอบข้อหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่า การสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาอาจดำเนินการโดยตั้งเรื่องกล่าวหาแล้วทำการสอบสวนด้วยตนเอง ให้เจ้าหน้าที่ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการ ขึ้นทำการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้ หรือในกรณีที่มีการสืบสวนตามมาตรา ๙๙ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แล้วผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้กระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยในการสืบสวนดังกล่าว

/ได้มีการ...

ได้มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหาหน้าไว้แล้ว หากผู้บังคับบัญชาได้นำข้อเท็จจริงจากการสืบสวนข้างต้นมาพิจารณาและเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำการผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วเช่นกัน จะเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยการสอบสวนพยานบุคคล และรวบรวมพยานหลักฐานและได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดีด้วย เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๙ และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีกรณีกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่า ไม่ปฏิบัติตามระเบียบและขันตอนของทางราชการ และได้มีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีอีกรั้ง เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เสนอรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่ากรณีมีมูลความผิดทางวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบ และแบบธรรมเนียมของทางราชการ เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ หรือสุดแล้วแต่ผู้บังคับบัญชา จะเห็นสมควร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโทษตามความเหมาะสมสมกับความผิดจากพยานหลักฐานที่ได้ทำการสอบสวนพิจารณาแล้ว เห็นควรตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา๓ เดือน ถือได้ว่าเป็นการดำเนินการในชั้นสอบสวนตามแนวทางที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดไว้แล้ว คำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ที่สั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ที่สั่งลดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นภาคทัณฑ์ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนประเด็นที่ว่าผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้เงินอันเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๙ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๙๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี เมื่อศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จึงมีผลในทางกฎหมายว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ผู้ฟ้องคดี มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามปกติ การกระทำการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่เบิกจ่ายเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออุทธรณ์ว่า ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการ

/ฟ้องคดี...

พ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการเลื่อนขันเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาออกคำสั่งเลื่อนขันเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้รับรองเงินเดือนเหลือจ่ายทั้งหมดรวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๙๐ บาท และได้ดำเนินการเบิกจ่ายโดยโอนเงินเข้าบัญชีผู้ฟ้องคดีแล้วเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ ขอให้ศาลปักครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปักครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ใน การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย หรือพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรงนั้น กระทรวงสาธารณสุขยึดถือแนวปฏิบัติที่สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๘๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๙ ว่า การสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ตามนัยมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ผู้บังคับบัญชาอาจดำเนินการโดยตั้งเรื่องกล่าวหาแล้วทำการสอบสวนด้วยตนเอง ให้เจ้าหน้าที่ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้ หรือกรณีที่มีการสืบสวนตามมาตรา ๙๙ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แล้วผู้บังคับบัญชาเห็นว่า กรณีมีมูลควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับการทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยในการสืบสวนดังกล่าวได้มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหนันนี้ไว้แล้ว หากผู้บังคับบัญชาได้นำข้อเท็จจริงจากการสืบสวนข้างต้นมาพิจารณา และเห็นว่า ข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควร ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดี สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขตรวจสอบแล้วเห็นว่า เป็นการดำเนินการตามแนวทางที่เคยปฏิบัติตาม กล่าวคือ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้ซึ่งแจ้งและแจ้งข้ออกกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่ามีกรณีกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ และผู้ฟ้องคดีมีโอกาสในการแก้ข้อกล่าวหาถึง ๒ ครั้ง คือ ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ เนื่นได้ว่าผู้ฟ้องคดี มีโอกาสสรับทราบและซึ่งแจ้งแก้ข้อกล่าวหาอย่างครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว แม้จะเป็นการดำเนินการในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริง ก็ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาสามารถนำข้อเท็จจริงมาพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือไม่ ในความผิดฐานใด และสมควรได้รับโทษสถานได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยกรณีนี้

/ถูกต้อง...

ถูกต้องตามวิธีการและขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดสำหรับการกระทำนั้นตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๘๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๙ และจึงเสนอเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณา ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา แต่ฐานความผิดยังไม่ถูกต้อง และระดับโทษไม่เหมาะสมจึงมีมติให้แก้ไขฐานความผิด และลดโทษให้จากตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นภาคทัณฑ์ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่เพิกถอนคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๕๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งในหนังสือร้องเรียนว่าให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หากมีมูลให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยทันที สอดคล้องกับที่ประธานกรรมการสอบข้อเท็จจริงแจ้งต่อผู้ฟ้องคดีว่าคณะกรรมการจะสอบสวนว่าข้อกล่าวหามีมูลหรือไม่ ส่วนการดำเนินการทางวินัยเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าขั้นตอนดังกล่าวเป็นการดำเนินการในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงว่ากรณีกล่าวหา มีมูลหรือไม่เท่านั้น และไม่ปรากฏว่าระหว่างวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ ได้มีการแจ้งสรุปข้อเท็จจริงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีโอกาสแก้ข้อกล่าวหา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกลับให้การว่าได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบและให้โอกาสในการสู้คดีอย่างเต็มที่ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และเป็นการกล่าวอ้าง ลอยๆ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัย ต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสต่อสู้ว่าได้กระทำผิดหรือไม่ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่าได้ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๘๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๙ ที่ว่าหากกรณีมีมูลอันควรกล่าวหา ข้าราชการว่ากระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยได้สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหาไว้แล้ว ก็ถือว่าได้สอบสวนตามนัยมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหนังสือดังกล่าวขัดกับหลักการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมิได้ยกเรื่องนี้ขึ้นว่ากล่าวในคำให้การหรือคำให้การเพิ่มเติมในศาลปกครองชั้นต้น

ส่วนประเด็นตามอุทธรณ์ที่ว่าผู้ฟ้องคดีได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ และได้มีการโอนเงินเข้าบัญชีของผู้ฟ้องคดีแล้ว

/เมื่อวันที่ ๒๗...

เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฏาคม ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๔๐ บาท นั้น ขอแก้อุทธรณ์ว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงยังมีความเสียหายอยู่ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๒๓,๐๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ จนกว่าจะชำระเสร็จ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจะอ้างว่าได้ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้วเป็นเงิน ๒๓,๐๔๐ บาท ก็มิใช่ เหตุผลที่จะอ้างได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเสียหายที่จะให้ศาลมยกฟ้อง และเป็นข้ออ้างใหม่ ในคำอุทธรณ์ ประกอบกับผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับชำระค่าเสียหายเต็มจำนวนตามคำพิพากษา อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามฟังไม่เข้า ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ดุลการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแฉลงการณ์ของดุลการผู้แฉลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามที่ระบุไว้ในหนังสือร้องเรียน ๖ สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดลำปาง ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่ง จังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ กรกฏาคม ๒๕๕๘ ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการสอบสวนวินัยนายasmaan นิมนาน และนายชร แก้วมา ได้จัดทำรายงานการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบ และลงชื่อในรายงานการสอบสวนแล้วเสนอรายงานการสอบสวนต่อนายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดลำปาง ภายหลังจากที่นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางได้จัดทำความเห็นต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ฟ้องคดีได้นำบันทึกความเห็นแห้งและความเห็นเพิ่มเติมของ ผู้ฟ้องคดีแบบรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นไป ตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการ สสอบสวนแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลความผิดฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความ ซึ่งควรต้องแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของ ทางราชการตามมาตรา ๙๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

/ข้าราชการ...

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ควรลงโถชากาคทันท์ หรือสุดแล้วแต่ผู้บังคับบัญชา จะเห็นสมควร ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโถชัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีดังกล่าว อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่าพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถือได้ว่า เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ยังไม่พอ ฟังว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา และฐานปกปิดข้อความ ซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น เห็นสมควรลดโถชากาคทันท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุขจึงมีคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๕๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ สั่งลดโถชากาคทันท์จากตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นกาคทันท์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเมื่อการกระทำการของผู้ฟ้องคดี ไม่เป็นความผิดฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา และฐานปกปิดข้อความ ซึ่งควรแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องแล้ว ย่อมไม่เป็นความผิดฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดล้ำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่สั่งลงโถชัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๕๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ในส่วนที่ให้ลงโถชากาคทันท์ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการประเมินเลื่อนตำแหน่งเป็นนิติกร ๗๖ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน ๓๐๔,๖๘๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการคัดเลือกให้โอนไปปฏิบัติงาน ในสำนักงานศาลปกครอง และค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีถูกรังเกียจ ดูหมิ่น เกลียดชัง

/ถูกย้าย...

ถูกย้ายไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลเชียงคำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา และค่าใช้จ่ายในการแก้ข้อกล่าวหาจากคำสั่งที่มีชอบ เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ จนกว่าจะชำระเสร็จ

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามว่า คำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน และคำสั่งกระทรงสาธารณสุข ที่ ๔๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ที่ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้เบิกจ่ายเงินเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักชา ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันบัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาหนีอตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาหนีอขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วครั้งคราว มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วยวรรณสอง บัญญัติว่า การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันบัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนตามข้อบังคับที่ ก.พ. กำหนด และมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว วรรคสี่ บัญญัติว่า เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที วรรคห้า บัญญัติว่า เมื่อมีการ

/กล่าวหา...

กล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาเรียบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที และรركหง บัญญัติว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕

ข้อเท็จจริงคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการสอบสวนวินัยนายสมาน นิมนาน และนายชจร แก้วมา ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสอบสวน ให้เป็นผู้จัดทำรายงานการสอบสวนตามมติของคณะกรรมการสอบสวน โดยผู้ฟ้องคดีได้จัดทำรายงานการสอบสวนและลงชื่อในรายงานการสอบสวน แล้วเสนอรายงานการสอบสวนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง แต่เมื่อได้นำบันทึกความเห็นແยังของผู้ฟ้องคดีเสนอไปด้วย เมื่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปางได้บันทึกความเห็นต่อท้ายความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและลงชื่อแล้ว ก่อนที่จะเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้ฟ้องคดีได้นำบันทึกความเห็นແยังของตนแนบไว้ท้ายบันทึกความเห็นของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๖๗๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการดำเนินงานของคณะกรรมการสอบสวนวินัยนายสมานและนายชจร มีการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสาร ซึ่งพยานบุคคลได้แก่ นายแพทย์พิพัฒน์ ยิ่งเสรี ตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุข ๕ และเป็นประธานกรรมการสอบสวนวินัยนายสมานและนายชจร และนางดวงพร เปเลี่ยนพานิช ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ และเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสอบสวน และผู้ฟ้องคดีตำแหน่งนิติกร ๖ โดยคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริงได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดี ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดเรียงเอกสารต่างๆ ในสำนวน

/การสอบสวน...

การสอบสวนด้วยตนเอง และเป็นผู้ร่างความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้วเสนอต่อผู้มีอำนาจพิจารณา และในทางปฏิบัติจะไม่ทำความเห็นแย้งไว้ในรายงานการสอบสวน เพราะอาจมีปัญหากับประธานกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาได้ ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทำความเห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา ปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบและธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ หรือสุดแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่กระทำผิดลักษณะนี้บ่อยครั้ง ให้ตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน เห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๙ และมาตรา ๑๐๒ บัญญัติให้ เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาปรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที ซึ่งการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ซึ่งการดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรนี้ กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่ามีวิธีการอย่างไร ประกอบกับมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน เมื่อคำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ก่อนที่ผู้บังคับบัญชาจะมีการสั่งลงโทษทางวินัย จะต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ข้อเท็จจริงคดีนี้ปรากฏว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสาร รวมทั้งได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดีด้วย

/และผู้ฟ้องคดี...

และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ ถึงประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขอส่งเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำ แต่กรณีการสอบสวนดังกล่าวคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมิได้มีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ถูกกล่าวหาหรือแจ้งให้ทราบว่าถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดพิดวินัยกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวได้สรุปข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่มิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ หรือสุดแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาจะเห็นสมควร และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมกระทำการลักษณะนี้บ่อยครั้งเห็นควรตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา๓ เดือน เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาอย่างมิได้ดำเนินการทางวินัยเพื่อให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสซึ้งแจงและแสดงพยานหลักฐานหักล้างข้อกล่าวหา แต่กลับมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีในทันที จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน จึงเป็นคำสั่งที่มิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ เมื่อคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งกระทรงสาธารณสุข ที่ ๕๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นภาคทัณฑ์ จึงเป็นคำสั่งที่มิชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน แต่โดยที่คำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ จึงทำให้คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีได้สิ้นผลไปก่อนวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีนี้ ศาลจึงพิจารณากำหนดคำบังคับให้เพิกถอนคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรงสาธารณสุข ที่ให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นภาคทัณฑ์ตามคำสั่งที่ ๕๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ โดยศาลไม่จำต้องกำหนดคำบังคับให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนตามคำสั่งที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และเมื่อศาลมีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรง

/สาธารณสุข...

สามารถสุขดังกล่าว ผลในทางกฎหมายจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามปกติ ดังนั้น การที่สำนักงานสามารถสุขจังหวัดลำปาง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เบิกจ่ายเงินเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๔๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการกระทำล้มเหลวโดยผู้ฟ้องคดี

ส่วนประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ได้ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๘๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๙ ที่ว่า การสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชาอาจดำเนินการโดยตั้งเรื่องกล่าวหาแล้วทำการสอบสวนด้วยตนเอง ให้เจ้าหน้าที่ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้ หรือในการนี้ที่มีการสืบสวนตามมาตรา ๔๙ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แล้วผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยในการสืบสวนดังกล่าวได้มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่กล่าวหาหนึ้นไว้แล้ว หากผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ถือได้ว่า ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่เห็นสมควรตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วนั้น เห็นว่า ในการดำเนินการทางวินัยแก้ข้าราชการพลเรือนสามัญไม่ว่าจะเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ก็ต้องมีการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ซักซ้า โดยจะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา แม้การสอบสวนกรณีกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงกฎหมายจะให้ผู้บังคับบัญชาเลือกใช้วิธีการที่เห็นสมควรได้ แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังกล่าว ข้อเท็จจริงคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่นายแพทย์สามารถสุขจังหวัดลำปางรายงานว่าผู้ฟ้องคดี มีพฤติกรรมปฏิบัติราชการโดยไม่เป็นไปตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนพยานบุคคลและรวบรวมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๒ และวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ และผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๒

/ส่งเอกสาร...

ส่งเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ถูกกล่าวหา และได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบและให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงหรือแสดงพยานหลักฐานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว อุทธิณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ว่าได้ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๘๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๙ แล้ว จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ จนกว่าจะชำระเสร็จ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ และได้ดำเนินการโอนเงินเข้าบัญชีผู้ฟ้องคดีแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๕๐ บาท กรณีจึงถือได้ว่าความเดือดร้อนเสียหายจากการเหตุแห่งการฟ้องคดีในส่วนที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๕ รวมเป็นเงิน ๒๓,๐๕๐ บาท ได้หมดสิ้นไปแล้ว ศาลจึงไม่จำต้องพิจารณากำหนดค่าบังคับตามคำขอของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้อีกด่อไป แต่ในส่วนของดอกเบี้ย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่ได้ชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีศาลมิจึงต้องพิจารณาต่อไป เมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาแล้วมีคำพิพากษากำหนดให้ในอัตราดอกเบี้ยที่ศาลมีกำหนดตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๒ รวมเป็นเงิน ๒๓,๐๕๐ บาท แต่ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยที่สุดในอัตราดอกเบี้ยที่ศาลมีกำหนดตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ของต้นเงินเดือนที่ได้รับเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึงจำนวน ๒๓,๐๕๐ บาท ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๑๙๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๙๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการให้มีการ

/เบิกจ่าย...

เบิกจ่ายเงินเลื่อนขั้นเงินเดือนตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๙ รวมเป็นเงินจำนวน ๒๓,๐๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๗ จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นให้ยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๔๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินเดือนที่ได้รับเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึงจำนวน ๒๓,๐๔๐ บาท ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นให้ยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี

นายนพดล เอียงเจริญ^{ป.๒๗}
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

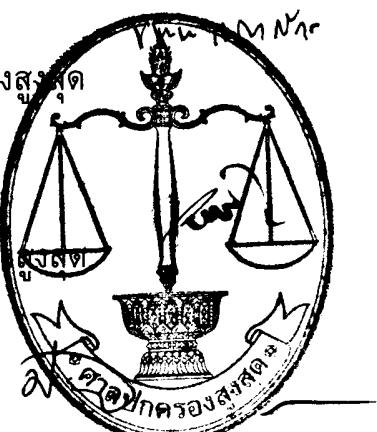
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายชาญชัย แสงศักดิ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิษณุ วรัญญา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการองค์คณะ

นายประเสริฐศักดิ์ มีลาภ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๒๗ ๘๖๖๖

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายสมศักดิ์ ตันทalexa

